

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 46
din 08.02.2012

Dosar nr: 382/2011

Petiția nr: 5960/18.10.2011

Petentă: S. E. S

**Reclamați: I. N. , O. I. , Agenția Națională pentru Ocuparea
Forței de Muncă**

**Obiect: Solicitare documente suplimentare pentru înregistrarea ca persoană în
căutarea unui loc de muncă.**

I. Numele și domiciliul părților

I.1. Numele și domiciliul petentei

I.1.1. S. E. S.
județul Argeș;

I.2. Numele, domiciliul ales și sediul reclamațiilor

I.2.1. I. N. , director executiv AJOFM Argeș, Bul. Republicii nr. 11, Pitești,
județul Argeș;

I.2.2. O. I. , director executiv adjunct AJOFM Argeș, Bul. Republicii nr. 11,
Pitești, județul Argeș;

I.2.3. Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, Str. Sf. Dumitru, nr. 3,
sector 3, București.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenta se consideră discriminată din cauza faptului că i se solicită anumite
documente suplimentare pentru înregistrarea ca persoană în căutarea unui loc de muncă.

III. Procedura de citare

3.1. În conformitate cu art. 20 alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000**, republicată, s-a îndeplinit
procedura de citare.

3.2. Părțile au fost citate pentru data de 13.12.2011 (filele 9-10 și 13 din dosar) la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare CNCD).

3.3. La audierea din 13.12.2011 s-a prezentat petenta.

3.4. Punctele de vedere ale primilor doi reclamați au fost comunicate petentei, fiind solicitate concluzii scrise din partea petentei (e-mail din data de 16.01.2012, fila 27).

3.5. Prin **Adresa nr. 410/27.01.2012** au fost solicitate concluzii scrise din partea petentei (fila 32 din dosar).

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentei

4.1.1. Petenta, rezident olandez cu domiciliul în România, prin **Petiția nr. 5960/18.10.2011** (fila 1 din dosar) arată că este beneficiară a indemnizației de șomaj în Olanda și a solicitat în mod repetat înregistrarea sa ca persoană în căutarea unui loc de muncă, în concordanță cu legislația europeană în domeniu, însă primii doi reclamați au solicitat documente suplimentare. Consideră că prin această solicitare și prin prevederile **Ordinului nr. 85/2002**, art. 2, ea este discriminată în comparație cu alți cetățeni UE. Solicită constatarea discriminării. A depus la dosar înscrisuri (filele 2-4 din dosar).

4.1.2. Prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 343/24.01.2012** (filele 28-30 din dosar) petenta menține cele arătate anterior. A depus la dosar înscrisuri (fila 31 din dosar).

4.1.3. Prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 405/26.01.2012** (filele 33-36 din dosar) petenta își menține susținerile arătate anterior. A depus la dosar înscrisuri (fila 37 din dosar).

4.2. Susținerile reclamaților

4.2.1. Primul reclamat a depus punct de vedere prin **Adresa nr. 19772/25.11.2011**, înregistrată la CNCD cu **nr. 6682/29.11.2011** (fila 14 din dosar), prin care arată următoarele:

- petenta a solicitat înregistrarea ca persoană în căutarea unui loc de muncă conform reglementărilor din cadrul UE;
- petentei i s-a explicat că în conformitatea cu legislația din România trebuie să depună anumite documente;
- petenta a refuzat să depună respectivele documente și a formulat diferite plângeri;
- după depunerea tuturor documentelor, petenta a fost înregistrată ca persoană în căutarea unui loc de muncă.

A depus la dosar înscrisuri (filele 15-24 din dosar).

4.2.2. A doua reclamată a depus un punct de vedere similar prin **Adresa nr. 19794/25.11.2011**, înregistrată la CNCD cu **nr. 6682/29.11.2011** (fila 25 din dosar).

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director constată că petenta se consideră discriminată comparativ cu alți cetățeni ai Uniunii Europene cu privire la înregistrarea sa ca persoană în căutarea unui loc de muncă.

5.2. **Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), la art. 2, oferă următoarele definiții pentru discriminare:

(1) Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

[...]

(3) Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop sunt adecvate și necesare.

(4) Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.

5.3. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept
- fără să existe o justificare obiectivă.

5.4. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

5.5. Conform Curții Constituționale a României „principiul egalității în drepturi și al nediscriminării se aplică doar situațiilor egale ori analoge, iar tratamentul juridic diferențiat, instituit în considerarea unor situații obiectiv diferite, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări.” (**Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006 a Curții Constituționale**).

5.6. Diferențierea trebuie să se bazeze pe comparația față de alte persoane, grupuri sau comunități (**O.G. nr. 137/2000**, art. 1 alin. 3: „Exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile.”).

5.7. Analizând petiția, așa cum a fost formulată, reiese că petenta se consideră discriminată față de alți cetățeni ai Uniunii Europene. Colegiul director constată că situația cetățenilor olandezi nu este comparabilă cu situația cetățenilor români, din foarte multe puncte de vedere. Dacă am admite o astfel de comparabilitate, CNCD ar trebui să constate discriminarea cetățenilor români privind salarizarea, serviciile medicale etc.

5.8. În concluzie, Colegiul director constată că există un tratament nediferențiat al cetățenilor români în ceea ce privește înregistrarea persoanelor în căutarea unui loc de muncă; petenta nu a fost tratată diferit față de alte persoane cu care se află în situație

egală sau analoagă; astfel, tratamentul aplicat de reclamați nu are un caracter discriminatoriu.

5.9. Totodată Colegiul director arată că prevederile *O.G. nr. 137/2000* nu sunt incidente privind analiza modului în care România respectă legislația europeană, doar Curtea Europeană de Justiție s-ar putea pronunța cu privire la acest aspect.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din *O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare*, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință:

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Faptele prezentate în petiție nu reprezintă discriminare conform *O.G. nr. 137/2000*, republicată, art. 2;
2. Clasarea dosarului;
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit *O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ* la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Data redactării: 09.02.2012

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, în fața instanței de contencios administrativ, potrivit *O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ*, constituie de drept titlu executoriu.

Red.: Haller István

